

3 Maig 2015

Un mocador de dues mil hores

Hermès porta aquest dijous la Maison des Carrés a Barcelona per acostar l'experiència de la firma parisenca a través del món de la seda. **PÀGINA 8**

Un 25% dels fons ja guanya més del 10%

Al final dels quatre primers mesos de l'any, el balanç dels fons d'inversió en matèria de rendibilitat es pot considerar força satisfactori. **PÀGINA 22**

AL'INTERIOR

UNA GRAN OFERTA D'ANUNCIS I EL SUPLEMENT SETMANAL DE MOTOR

DINERS

LAVANGUARDIA

Qui odia Varufakis?

Tsipras afebleix en la negociació el popular ministre d'Economia perquè el considera un obstacle per arribar a un acord

PERET

GENTY AKYLONE

El futur 'hypercar' francès

Albert Boet

Pot semblar el relat d'una història interminable, però l'aventura de Frédéric Genty, de Genty Automobiles, ja fa uns quants anys que segueix el procés per poder posar a la venda el primer hiperesportiu francès.

Com en la majoria d'empresors del món de l'automòbil, la realització d'un somni infantil ha marcat el projecte de l'Akylone, un esportiu capaç de competir entre l'elitista llista de models exclusius. La fabricació d'un cotxe de referència, un cotxe d'aquells amb una potència que s'escriu amb quatre dígits i una acceleració que dura menys del que es triga a pensar-hi. I dotat d'una estètica contemporània, encara que el temps de desenvolupament del projecte també jugui.

Es per això que fa uns mesos Genty va anunciar modificacions sobre el traç original de Walter Penndorf, un reconegut dissenyador naval i de l'automòbil amb el seu segell estampat en cotxes de Venturi i Porsche. Feia

dos anys que Genty havia presentat la seva idea i a data d'avui continua sent un projecte virtual. Se'n va fer una maqueta a escala per presentar-lo al saló Top Marques de Mònaco, el 2013, amb ànim de captar l'atenció d'inversors, però finalment va optar per campanyes de *crowdfunding* que pel que sembla van

GENTY AKYLONE
Motor: 8 v
-biturbo 6l.
Potència: 1.200 cv
Acceleració: 2,7 segons
Preu: 1.000.000 €

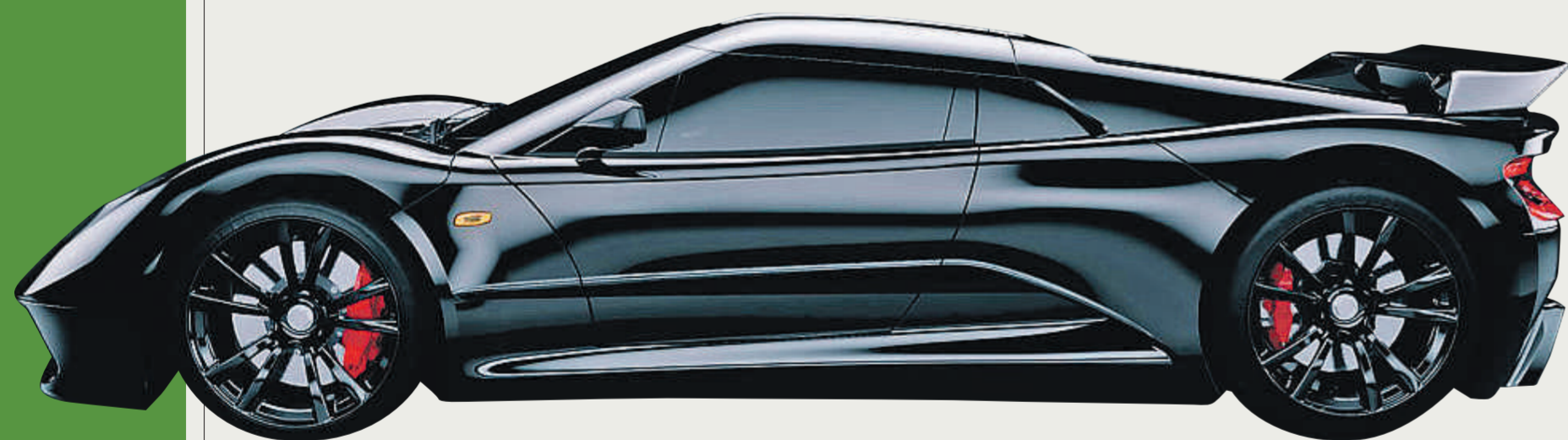
donar els seus fruits, ja que a començaments d'any inaugurava les instal·lacions a la rodalia de Vichy, a França. El camí del primer prototip per fer totes les proves prèvies a produir-lo es posava en marxa.

Frédéric Genty va somiar en un cotxe en el qual es recuperés la sensació de conduir, en un cot-

xe potent, modern, que entrés des del seu naixement en el restringit grup dels hiperesportius. Un motor de 1.200 CV de fabricació pròpia, tot i que clarament inspirat en un V8 Biturbo de sis litres de Mercedes. Així es desprèn de les relacions de Genty amb l'empresa alemanya 9ff, especialista en motors Mercedes d'altres prestacions.

Però com que no tot és la potència, i per aconseguir les prestacions que enlluernin els possibles compradors, l'Akylone serà extremadament lleuger, només 1.100 kg, gràcies a l'ús de la fibra de carboni i de l'alumini. Un pes que garanteix que l'Akylone accelerarà de 0 a 100 en menys de 2,7 segons i tindrà una velocitat punta de 360 km/h. Això el situa en el mateix segment que el McLaren 650S, el Ferrari LaFerrari o el Bugatti Veyron, i per la producció, tan limitada, de només 15 unitats Coupé i 10 Roadster, i una fabricació artesanal, s'intueix que el preu també serà semblant al d'un Bugatti.

L'Akylone és el projecte d'un somni, on es plasma una premissa essencial, el plaer de pilotar, de les sensacions veritables, sense filtres.

CRÍTICA D'ART

Moltes persones sense rostre

Juan Buñil

Jordi Casañas (Barcelona, 1969) encara no és un fotògraf conegut a la seva ciutat, però les seves primeres exposicions indiquen que té una mirada personal. El 2007 va presentar la seva primera exposició individual al Centre Can Felipa, i la seva estrena en una galeria privada estava prevista a la Joan Prats Artgàfic, per iniciativa d'Anna Belsa, però el trasllat de la Prats va canviar els plans i el projecte de Belsa es fa ara a la seva nova galeria, El Quadern Robot.

Les fotos que exposa Casañas es podrien incloure en aquest gènere específicament fotogràfic que s'ha anomenat *street photography*. Són imatges captades al carrer i que es fonamenten sovint en una reducció cromàtica que privilegia els tons grisos i negres, i sobretot en una no fàcil coincidència de les figures amb el loc o el fons. D'una manera o altra la imatge del rostre se'n escamoteja: per enquadrament tallat, per punt de vista (d'esquena) i sovint perquè el cap està afectat per una agitada negror que l'absorbeix.

'SENSE TÍTOL'
(2013 i 2014)
Jordi Casañas.
Fotografies,
impressió giclée.

Preus: entre 250 i 1.600 euros
Telèfon: 93-368-36-72
Fins al 30 de maig

EXPOSICIONS

Estris escultòrics

Carlos García-Osuna

Josep Llorens Artigas (Barcelona, 1892-1980) va col·laborar amb diferents artistes durant el segle XX, com Dufy, però va ser al costat de Joan Miró amb qui va aconseguir èxits més rotunds des que van començar el 1955 el seu treball conjunt amb la realització d'un mural que tres anys després passaria a decorar l'edifici de la Unesco a París.

El multiguardonat ceramista va arribar a dominar els secrets de la ceràmica oriental produint peces d'excel·lent qualitat, especialment vasos, sempre diferents en forma i color, amb coccions de tècnica irreplicable en les quals destacaven les dutes a terme en forns de llenya, cosa que va portar la crítica a qualificar-lo com a artesà del fang i obrer de l'esperit perquè sempre va voler conservar la senzillesa i la sobrietat de la terrisseria popular.

La mostra de la galeria Ignació de Lassaletta es compon de 14 ceràmiques cedides per la Fundació Artigues i per col·leccionistes privats que inclouen diversos períodes de la seva trajectòria. En aquestes peces s'aprecia l'amplitud formal i cromàtica amb vermells, verds i grocs, fonamentals en les seves creacions per representar el color de l'amistat que definia Van Gogh.

Els estris de Llorens Artigas tenen una aspiració escultòrica. L'artista va eliminar la decoració dels esmalts i va provar de maridar en les seves formes el classicisme i l'avantguarda, assumint la sensibilitat contemporània per transmetre'ns l'essència veritable d'Egipte.

'SENSE TÍTOL'
Ceràmica en gres de Josep Llorens Artigas.
Alçària: 33 cm.

Galeria Ignació de Lassaletta, Barcelona. Preus: de 4.000 a 6.000 €
Tel.: 93-488-02-21

EXPOSICIONS

Swaney, el popular

Tomás Paredes

Fisiologia del gust, fins al 6 de juny, forma part de l'esdeveniment a tres bandes, comissariat per Alexios Papazachariás i compartida amb Tsitsopoulos. El títol no és fidel al contingut, tret d'en un nexa d'unió una mica forçat.

El que mostra Michael Swaney (Kimberley, 1978), canadenc establert a Barcelona, és heterogeni i distant. Va des del dibuix brutalista i exquisit sobre paper, fins al quadre i la instal·lació, entre naïf i kitsch, amb tocs frívols i reflexions profundes, ceràmiques, feltres, pintures, collages, flors de plàstic, objectes trobats, coixins, botons.

Una tipologia plàstica molt actual, inspirada en la quotidianitat i la cultura popular, motivada per la intuïció i el nyap, és a dir, per aquesta obra

imperfecta feta amb les mans sense pretensions transcendents. Swaney sap per on va el glamur de l'art actual i ho clava, amb aquesta mena de pasdoble que pot recordar Mozart.

Els dibuixos tenen un sabor intens, en un clamor de senzillesa. Els quadres molt elegants; els objectes i ceràmiques, en tradició de souvenirs, armen un univers amb vigència poderosa i jerarquia estratègica. No es percep gaire bé la tasca curatorial, però sí aquesta proposta brillant, arbitrària, suggeridora i mesurada.

Preus: de 200 a 4.500; dibuixos, 350 euros.

INSTAL·LACIÓ DE 10 DIBUIXOS
de Michael Swaney. Galeria Rafael Pérez

Hernando, Madrid. Preu: 350 euros la unitat
Tel.: 91-297-64-80
G.GUMIEL/HABLARENARTE

EXPOSICIONS

Pintura

T. Paredes

Així de simple, o de complex, és el títol de la nova mostra de la galeria Elba Benítez, *Pintura*. A la galeria, envans superposats aconseguixen unes fornícules perquè exhibeixi la seva idea d'art, entre la instal·lació, el quadre de cavallet i l'acció de pintar. Altres vegades, una mena de caixa dona empara a la pintura que s'escorre fins a esborrar fronteres. Una icona del moment. Creació d'un loc en un no-loc.

Carlos Bunga (Porto, 1976) treballa a Barcelona. Intervé els espais per donar notícia de la seva sensibilitat i la

seva orientació plàstica. Determina els ambients, crea interiors en una arquitectura que s'apropia i transforma. Utilitza materials modestos —cartró, cinta adhesiva, cola, llum, fusta, acrílic— per festejar la nuesa, senzillesa, elegància, la fluïdesa de la pintura. Preus: de 7.000 a 30.000 euros. Expandir la pintura tant sí com no, amb tota la subtilesa.

'INTENT DE CONSERVACIÓ IV'
(2015)
Carlos Bunga.
180 x 500 x 20 cm

Galeria Elba Benítez, Madrid. Preu: 30.000 euros
Tel.: 91-308-04-68

